

'EN VRAC'

HERINNERINGEN AAN DROGISTERIJ DE GOUDEN DUIF - VAN DE WERVE, VRIJDAGMARKT

Frank Odberg

In de drogisterijen van vroeger verkocht men, net als nu, allerlei scheikundige producten. Tot in de jaren 50 was het gebruikelijk 'en vrac' te kopen. Men kwam met een lege recipiënt die dan gevuld werd. Wat hieronder volgt zijn jeugdherinneringen uit de jaren 1950.

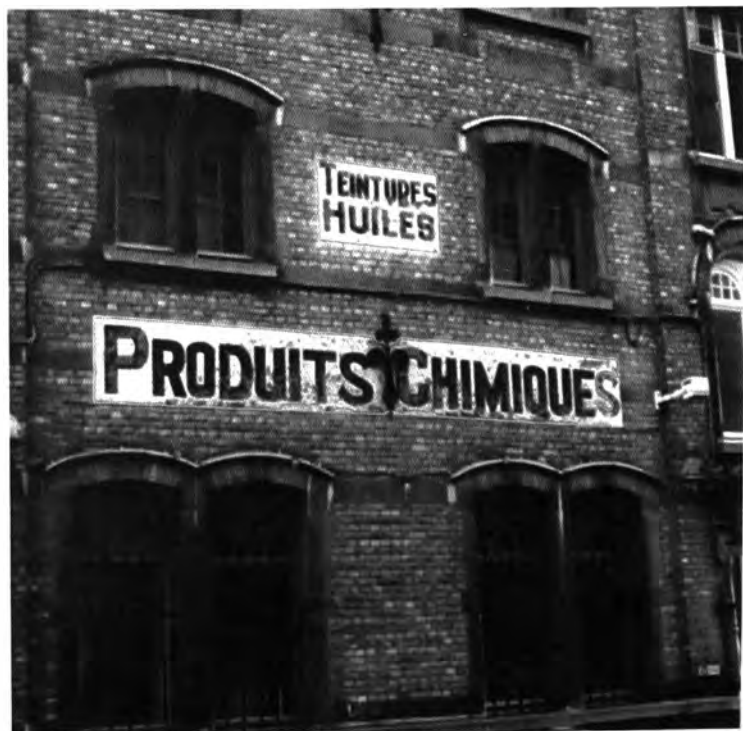
Nu en dan stuurde mijn vader mij naar De Gouden Duif (afb. 1) op de Vrijdagmarkt met een lege fles om die met het een of het ander product te laten vullen. Probleem was dat de bediende nogal "nen akkeleere" was. Hij droeg meestal een grijze kiel en een klakke. Zich over de toog buigend vroeg hij dan "Zeu-zeunomme, ve-ve-veurwa-wa-deist?". "'t Eis veur nen lieter terpentijn, meniere oastembliet." In plaats van dat onmiddellijk te gaan halen, had hij de gewoonte de vraag nog eens te herhalen: "Ah, 't eis v-v-v-eur nen lie-lieter te-te-te-terpentijn?". "Joat, meniere". "K-k-k'goat se-se-sebiet g-g-goan hoale!". Na een hele tijd kwam ie weer te voorschijn met de gevulde fles: "Moe-moeder nog wa-wa zijn?". Dat was het moment om snel te beslissen dat het wel alles was. Anders bleef er geen tijd meer om nog andere boodschappen te doen diezelfde namiddag...

Afb. 1 De Gouden Duif (foto 2016)

'En vrac' en flessen hervullen. Het lijkt economisch en milieuvriendelijk. Maar het is niet zonder gevaar, vooral wanneer men vergeet het etiket van het originele product van de herbruikfles af te krabben! Op een dag, vermoedelijk op het einde van de jaren 1940, kwam een werkmán die klusjes opknapté bij ons naar boven om betaald te worden. Mijn vader vond een fles jenever om hem op "nen kloarke" te trakteren. De man verliet ons om, eerst met de tram en dan met 'den vicinal' huiswaarts te keren in Lovendegem. Hij was al een tijdje weg toen mijn grootmoeder de fles zag staan en gealarmeerd aan mijn vader vroeg of hij dát toch niet geschonken had. Zij had namelijk die jeneverfles gevuld met Teepol, een van de eerste detergènten. Vader sprong in zijn wagen en slaagde erin de man van de tram te halen, ergens aan de Bierstal, om hem door een geneesheer te laten onderzoeken. "Awel, 'k vond dat het nogal straffe kost was!", was zijn verbaasde antwoord. Blijkbaar heeft het voor hem geen onaangename gevolgen gehad, maar voor mijn vader liep het minder vlot toen hij bij moeder thuis kwam.

Afbeelding 2 toont de zijgevel in de Baudelostraat van nog een andere drogisterij op de Vrijdagmarkt. In de vorige eeuw was dat marktplein en de directe omgeving een voorkeurlocatie van dergelijk zaken, ook van verven, koorden, manden, zaden, bloem, huishoudartikelen.

Afb. 2 Baudelostraat (foto 2016)